

Sådan set

Et femte B

Af Kai Kjær-Hansen

JEG KAN mærke ærgrelsen og smiler alligevel lidt over mig selv. Postboksen var tom. Ingen breve. Smiler, fordi det er til at leve med, at der ikke er nogle breve, når man bare i et par måneder befinder sig i udlandet. Men undrer mig alligevel over, at jeg må konstatere, at jeg er lidt småskuffet.

Værre er det med ungerne. De gør intet forsøg på at smile eller skjule deres skuffelse. Det er deres privilegium. Hjemme spørger de aldrig om post, bortset fra når fødselsdagen nærmer sig. Men her er det anderledes.

Det ser ikke ud til, at det er forklaring nok, at det israelske postvæsen ikke fungerer på helt samme måde som det danske.

Og er man i udlandet for en længere periode - som vores missionærer er det - kan en sådan forklaring i hvert fald ikke bruges i det lange løb. Når brevene bliver ved med at udeblive.

MÅSKE ER der *et femte B*, som vi - også - forsynder os imod. Brevene til vores missionærer.

De fire andre B'er har de. Ganske vist ikke altid helt på samme måde. Det er der sik-

kert også positive sider ved. Men negative sider er der også, ting, som skal bearbejdes:

Bibelen, der skal bruges på et fremmed sprog. *Broderskabet*, hvor der undertiden er andre mekanismer, der virker end dem, man er vant til. *Brødsbrydelsen* - nadveren - foregår på en anden måde, selv om den korsfæstede og opstandne Herre er den samme. *Bønnerne* i sig selv er ikke anderledes. Selv om det er rigtig svært at bede på et andet sprog. Endda meget svært!

I den sammenhæng kan et femte B virke velgørende. *Bre-*

vet hjemmefra. Det fortæller, at der er nogen, der tænker på mig. Og det har jeg brug for. Det fortæller, at der er nogen, der vil bruge tid på mig. Og det gør også godt. Det fortæller, at der er nogen, der forsøger at leve med i mit arbejde. Det giver ekstra kræfter.

I DE perioder, hvor jeg har oplevet at være udenlandsdanske, har jeg givetvis også fået dårligt skrevne breve. Men et dårligt skrevet brev skuffer ikke. Og gør det det alligevel, så må modtageren tage skylden herfor.

Brevet som *et femte B* skal vi nok ikke komme for hurtigt om ved. Eller bare overlade til de professionelle missionssekretærer at skrive. De har så mange at skrive til, at deres breve ikke kan erstatte vores - til en eller et par udenlandsmissionærer.

Brevet er ikke *det femte B*. Men det er *et femte B*, som får solen til at skinne lidt mere klart. Eller måske rettere: får den bagende sol til at virke lidt mindre hed.

Breve hjemmefra læser man i udlandet altid mere end én gang.